

Трето действие, първа картина.Князът.—

Кой който предизвика моя свата?

Бенволмо.—

О, благородни княже, ще ви кажа
 как пошла моя кобна крамола!
 Пред вас убит от младия Ромео
 лорд Мибалт, убиец на Меркуцио.

Госпожа Катмари.—

Мибалт, Мибалт! На моя брат дете!
 скръта ми, княже, в моя миг расте,
 гравука за отплата! За кръвта,
 проляна тук, бих искала смъртта
 на гордия Монтеки. Скъпи княже,
 за моя племенник — да се накаже!

Князът.—

Кой предизвика моя дива злоба?

Бенволмо.—

Мибалт, който така вече гробът.
 Ромео му говореше верниво
 и молише Мибалт сам да разходи,
 докато с пенурица на разпра,
 както буди княжеският мав.
 Говореше утиво, с есен подивел,
 с наклон смирал. Но не успе Ромео
 да усмири поддръжния Мибалт.
 Тук за мира, той мина си насочи
 в червите на безстрашния Меркуцио,
 Той кипна. В миг протретоха се саби.
 Меркуцио с една та си ръка
 нанесе удари, за да избегне
 смъртта, а с другата — срещу Мибалт,